

het dorp van mijn jeugd
een jonge vrouw zingt
met mijn moeders stem

‘t Is de lucht achter Oethoezen
‘t Is t torentje van Spiek
‘t Is de weg van Lains noar Klooster
En deur Westpolder langs de diek

‘t Binnen de meulens en de moaren
‘t Binnen de kerken en de börgen
‘t Is ‘t laand woar ik as kind
Nog niks begreep van pien of zörgen

Dat is mien laand, mien Hogelaand

‘t Is n doevelil, n dörpsstroat
‘t Is n olde bakkerij
‘t Binnen de grote boerenploatsen
Van Waarvum Oskerd, zo noar Mij

‘t Is de waait, ‘t is de hoaver
‘t Is’t koolzoad in de blui,
‘t Is de horizon bie Roanum,
Vlak noa n dunderbui
Dat is mien laand, mien Hogelaand

‘t Is n mooie oavend in maai
‘n Kou houst doeknekt in ‘t gruinjaand
Ik heb veur d’eerste moal verkeren
En vuil de vonken van dien haand

De wilde plannen dij ik haar
Komt sikkom niks meer van terecht
Totdat de nacht van ‘t Hogelaand
‘n Donker klaid over ons legt
Dat is mien laand, mien Hogelaand

Verantwoording:

De prachtige haiku is gemaakt door Joanne van Helvoort en komt uit haar haikuwaaier “pluisjes”.

Deze haiku bracht me terug naar mijn vroege jeugd in Groningen en Delfzijl. Mijn moeder was een rasechte Groningse en zou het lied “Mien Hogelaand” van Ede Staal, waarvan de tekst links staat afgebeeld gezongen kunnen hebben.

De afbeelding is gemaakt door **Alessandro Gottardo**.